

12. maj 2021

TIL SKATTEMINISTERIET

L211 Genoptagelse-/forældelsesfrist vedr. den EU-retlige tilpasning af foreningsbeskatningen

Det fremgår af lovforslagets almindelige bemærkninger, at det er muligt for en udenlandsk almennyttig forening at tilbagesøge for meget indeholdt kildeskat på udbytter, renter af og kursgevinster på kontrolleret gæld samt royalty, der er erhvervet ret til fra og med den 14. april 2018 (3 år forud for lovforslagets fremsættelse). At reglerne har været i strid med EU-retten, har efter ministeriets opfattelse ikke suspensiv virkning for forældelsesfristen for de omhandlede krav, som der måtte være på den baggrund.

Vi skal anmode ministeriet om nærmere at redegøre for baggrunden herunder regelgrundlaget for, at den 14. april 2018 er anført som skæringsdato herunder betydningen af (muligheden for), hvis en udenlandsk forening ved en ansøgning af 31. marts 2021 og med udgangspunkt i udbytteskattens uforenelighed med EU-retten har tilbagesøgt udbytteskat vedrørende udbytte erhvervet den 5. april 2018 samt supplerende oplyse seneste frist for at tilbagesøge udbytteskat vedrørende udbytte erhvervet den 14. april 2018.

Vi skal samtidigt anmode ministeriet om at overveje, at give de udenlandske foreninger mulighed for at tilbagesøge endnu ikke tilbagesøgt kildeskat på de omhandlede indtægter som minimum erhvervet fra og med den 1. januar 2018. Dette af hensyn til den udbytteskat, der er indeholdt i udbytter på de børsnoterede selskabers generalforsamlinger i 2018, hvoraf langt de fleste er afholdt forud for den 14. april 2018. En skæringsdato 1. januar 2018 vil i princippet svare til den skæringsdato, der gælder for kalenderåret 2018, som er det seneste indkomstår, der vil kunne genoptages efter de almindelige genoptagelsesregler i skatteforvaltningsloven, og som kan søges genoptaget senest 1. maj 2022.

Lovforslaget var jf. Statsministerens december-redegørelse for regeringens lovprogram 2020-21 allerede programsat til første halvdel af januar 2021, efter at lovforslaget uden den senere "minkdel" blev sendt i høring den 12. oktober 2020, og hvor det i lovforslaget anføres, at *"det [vil] være muligt at ansøge Skatteforvaltningen om refusion af indeholdt kildeskat på udbytter efter de almindelige genoptagelsesregler"*.

"De almindelige genoptagelsesregler" synes naturligt at må forstås som reglerne for genoptagelse efter skatteforvaltningsloven i lighed med, at det fremgår af det fremsatte L211, at investeringsinstitutter, som måtte anse sig for berettiget til en tilbagebetaling af dansk udbytteskat ikke er afskåret fra at indsende en ansøgning herom efter reglerne i skatteforvaltningslovens § 27. Ministeriet anmodes i den forbindelse om at redegøre for, om der i forhold til genoptagelse/forældelse er forskel på udenlandske foreningers versus udenlandske investeringsinstitutters mulighed for at tilbagesøge dansk udbytteskat efter reglerne i skatteforvaltningsloven?

Det må lægges til grund, at der kan være udenlandske foreninger, der i oktober 2020 blev klar over, at de danske regler var i strid med EU-retten, men som ikke har tilbagesøgt danske udbytteskatter

indenfor den 3-årige forældelse i forventning om, at de havde samme rettigheder, som dem, der følger af de almindelige genoptagelsesregler (1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb), og som derfor med rimelighed bør indrømmes en rimelig frist til at anmode om tilbagebetaling af udbytteskatter vedrørende 2018.

Hvis lovforslaget blev forsinket af grunde, der ikke vedrørte selve den EU-retlige tilpasning af foreningsbeskatningen, taler det også for, at skæringsdatoen som minimum fastsættes til den 1. januar 2018 og med en rimelig tilbagesøgningsfrist for endnu ikke tilbagesøgte udbytteskatter.

Hvis lovforslaget i høring således ikke havde været forledende med hensyn til genoptagelsesmulighed, eller hvis det senere lovforslag uden en minkdel var blevet fremsat som annonceret i første halvdel af januar 2021, så havde de udenlandske foreninger haft mulighed for at reagere i rette tid, dvs. mulighed for indenfor den 3-årige forældelse at tilbagesøge indeholdt udbytteskat vedrørende udbytter erhvervet i 2018.

Langt den største del af de børsnoterede selskaber har således udloddet udbytte for 2017 på generalforsamlinger afholdt i perioden fra medio januar 2018 til den 13. april 2018, og hvor der derfor ikke vil kunne tilbagesøges udbytteskat ved en skæringsdato 14. april 2018.

Ministeriet anmodes til sammenligning om at redegøre for en dansk forenings (SEL § 1, stk. 1, nr. 6) mulighed for at blive godskrevet indeholdt udbytteskat af erhvervet udbytte udloddet på en generalforsamling i februar 2018 herunder genoptagelses- og forældelsesregler til "reparation" af endnu ikke godskrevet udbytteskat. Redegørelsen ønskes både for foreninger, der er omfattet af oplysningspligten efter skattekontrollovens § 2 og for foreninger, der er fritaget for oplysningspligten efter skattekontrollovens § 4.

Er det ministeriets opfattelse, at en mulig længere "reparationsfrist" for danske foreninger end for udenlandske foreninger kan udgøre en forskelsbehandling, der ikke er i overensstemmelse med EU retten?

I Skatteministeriets overvejelser bør også medtages den suspension af forældelsesfristen, der blev givet med den EU-retlige reparation i L123 vedtaget den 2. juni 2016, hvor der skete tilpasning i forhold til EU-retten med hensyn til visse udgående udbytter med virkning fra 2007.

Med L123 gav man således mellemliggende EU-holdingselskaber, der ikke ansås for retsmæssige ejere af udbytte mulighed for at tilbagesøge den indeholdte merbeskatning (forskellen op til 27%) helt tilbage til 2007, hvor forskelsbeskatningen startede.

Er der efter ministeriets opfattelse vigtige grunde til alle omstændigheder taget i betragtning, at udenlandske almenyttige foreningers tilbagesøgningsmulighed i forhold til danske udbytteskatter og forældelse skal være mere restriktiv end den som blev givet til ovenstående mellemliggende EU-holdingselskaber?

Peter Rose Bjare
Partner